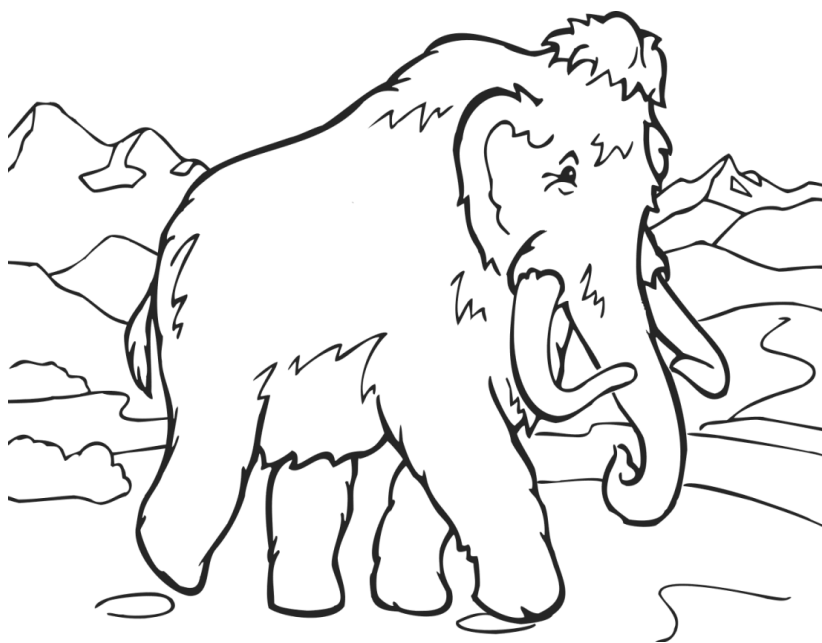

Un reliquia del era pliocen

Jack London

Union Mundial pro Interlingua

UN RELIQUIA DEL ERA PLIOCEN

Per Jack London (1876-1916)

Traduction in interlingua per Erik Enfors

Titulo original: "A Relic of the Pliocene"

Traduction svedese: "För mycket Guld", Stockholm 1919

Fonte: www.online-literature.com/poe/89/

Corrector del probas: Bengt Enqvist

Idea al traduction: Lennart Åberg

Layout: Thomas Breinstrup

Illustration del copertura: wpclipart.com

ISBN 978-2-36607-001-9

Que es interlingua?

Interlingua es un lingua complete perfecte pro communication international a causa de su vocabulario international e un grammatica totalmente regular – sin exceptiones. Centos de millones comprende interlingua a prime vista. Interlingua funciona in casa, in scholas, in officios – in omne locos, ubi on besonia communication sin frontieras. Usa interlingua con tu familia, amicos, in le schola o in tu labor professional. Le avantages es numerose. Il ha multe materiales – sur papiro e electronic: litteratura original e traducite, belletristic e professional, magazines, brochures, e-libros, sites in Internet.

JACK LONDON (1876-1916)

esseva un autor e jornalista american, cognoscite ante toto pro su historias ab le natura salvage. Su ver nomine esseva John Griffith Chaney. Ille esseva inter le prime scriptores de fiction qui deveniva mundialmente famose e ganiava moneta de su fiction. Su obras le plus cognoscite es “Call of the Wild” (1903) e “White Fang” (1906) como anque “The Sea Wolf” (1904). Jack London esseva un advocato passionate de syndicalismo, socialismo e le derectos del obreros e scribeva plure obras potente super iste themas. Numerose de su historias esserea hodie classificate como science fiction. “Un Reliquia del Era Pliocen” es un historia super un incontro moderne con un mammut.

Fonte: Wikipedia

FACTOS: Plioceno es un era geologic que cadeva 5,3 milliones annos usque a 1,8 milliones annos ante nostre tempore. Illo es un parte del era neozoic, previemente appellate le era tertiar. <http://en.wikipedia.org/wiki/Pliocene>

Ab initio io desira informar que io me lava le manos concernente ille. Io non vole dar nomines a su historias e ni vole io assumer le responsabilitate pro illos. Io face iste reservationes, per favor, observa isto, pro defender mi proprie reputation essente un homine honeste.

Io possede un certe position hic in le mundo, ma in un scala parve. E io ha un sposa, e considerante mi bon nomine e reputation in le communa que honora mi existentia con su approbation, e pro le causa de illa e mi superviventes, io non pote osar lo que io olim ha osate. Ni jocar con probabilitates con le inconsideration negligente que es le proprie del juventute. Consequentemente, io lo repete, io lava mi manos concernente ille, iste Nimrod, iste chassator immense, iste ingenue, lentiginose Thomas Stevens con oculos blau.

Post que io nunc ipse ha prendite attention a me ipse e ille infantes, que mi sposa un vice eventualmente placerea donar a me, io con placer ha remedios de esser nobile. Io non criticara ille historias que Thomas Stevens me ha contate, e in plus io non presentara mi opinion de illos. Si il esserea demandate proque, io solmente pote adder que io non ha generate alque. Durante longe tempore io ha reflectite e pesate le pros e le contras, ma nunquam io ha arrivate al mesme conclusion duo vices e de facto le causa non es illo, que Thomas Stevens es peyor que io. Si ille ha dicite le veritate, isto es bon, e si ille ha mentite, allora illo tamben es bon. Qui poterea provar lo, o qui pote refutar lo? Io ipse me pone foras, durante que illes, qui ha poco de fide, pote facer lo que io ha facite – vader via e cercar iste mentionate Thomas Stevens, e inter quatro oculos debatter le cosas differente, del quales io, si toto va ben, contara. Ubi ille es trovabile? Le instructiones es simple: Sur uno del routes alicubi inter 53 grados de latitude e le polo, e sur le altere route in le terrenos de chassa agradabile inter le costa del est de Siberia e Labrador le plus extreme. Que ille

se trova alicubi ibi in iste territorio distinctemente limitate, a isto io da mi fide como un homine honeste, le sperantia del qual sempre es poter dicer le veritate e viver un vita honeste.

Thomas Stevens debe haber jocate con le veritate, ma quando nos nos incontrava le prime vice – on debe remarcar ille cosa – ille camminava a in mi campo justo quando io credeva esser mille millias ultra le posto avantiatissime del civilisation. E quando io videva su facie human, le prime que io haveva vidite durante multe menses fatigante, io poterea haber currite avante e le pressate verso mi pectore, e io es distante de ille, qui sole mostrar su sentimentos. Ma a ille il pareva que ille opinava que su visita esseva le evento le plus trivial in le mundo. Ille simplemente entrava in le sphaera de lumine de mi campo, salutava como homines de costume sole facer in camminos plus explorate e percurrute, jectava mi calceas a nive al latere e un par canes al altere latere, e in iste modo se preparava spatio al foco. Ille diceva que ille entrava pro imprestar un poco de soda e vider si io haveva alcun tabaco bon. Postea ille traheva un pipa vetuste, lo impleva con attention assidue e versava, sin del toto pro isto demandar le permission, le medietate del tabaco de mi bursa a in le sue. Si, le tabaco esseva satis bon. Ille suspirava, como ille face, qui es contente de se ipse, e in un senso litteral absorbeva le fumo del crispe folios jalne, assi que le vista de ille faceva bon a mi vetule corde de fumator.

Chassator? Chassator de pellicias? Cercator de auro? Ille altiava le spatulas. No, ille solmente flanava un poco. Ille haveva arrivate a hic ab “Grande Laco de Sclavos” poc tempore retro e haveva le intention passar via al territorio Yukon. Le prime obrero in Koshim haveva parlate del jacimentos in Klondyke, e ille haveva desiro facer un curte visita a ibi. Io observava que ille parlava de Klondyke con le vetuste nomine indigena, le Fluvio del Caribus, un fanfaronada que le “vetules” se permette

verso le “chechaquas” e verso novicios general. Ma ille lo faceva in un maniera tanto naive e sincer que isto non me offendeva, e io le pardonava. Ille tamben habeva planos, ille diceva, de facer un parve excursion a “Fort of Good Hope”.

De facto Fort of Good Hope es situate un viage bastante longe verso nord al altere latere del circulo polar, in un area ubi multo poc homines ha ponite lor pede, e nunc quando un dupator de origine indeterminabile entra ab le nocte, Deo sape de ubi, pro seder se al foco private e discurrer cosas con expressiones como “passar via” e facer un “curte visita”, alora il es le hora juste reprendre su fortia mental e succuter via le sonio. A causa de isto io regardava circum me, videva le slitta e infra illo le ramos silvestre, que esseva extendite como base pro le saccos de dormir, videva le sacco de viveres, le camera, le halito blanc de gelo del canes, que esseva como un anello circum le bordos del sphaera de lumine, e in supra un immense aurora boreal, que faceva un ponte via zenit ab sud-est a nord-west. lo tremulava. Il ha alque mysteriose in le noctes del pais del nord, que se furtivamente glissa verso uno como febre in un insalubre terreno paludose. Illo te ha sasite e geniculate ante que tu lo cognosce. Postea io regardava le calceas a nive, que esseva ponite cruciate ubi ille los habeva jectate via. lo tamben jectava un reguardo in mi bursa de tabaco. Al minus un medietate de mi satis grande stock habeva disparite. Isto determinava le cosa. In omne caso il non esseva mi phantasia que habeva jocate con me.

Medio folle per privationes, io pensava, durante que io continuemente le regardava, uno de iste cercatores, qui se habeva perdite e nunc camminava como un spirito maledicte trans spatios enorme e trans areas incognite. Ben, que su attitudes joca liberemente, usque ille forsan recollige su pensatas confuse. Qui sape – forsan solmente le sono del voce de un cohumano poterea poner los in ordine de novo?

A causa de isto io le persuadeva parlar, e tosto io esseva sorprendite, proque ille parlava de animales salvage e lor habitos. Ille habeva occidite le lupo siberic in Alaska le plus al west e le camoce sur le plus minus cognite parte del Rocky Mountains (Montanias Roccose). Ille assecurava que ille cognosceva le locos del excursiones del ultime bison, e que ille habeva camminate al longe de greges de caribus consistente de centos de millesimes de animales, e que ille habeva dormite al via hibernal del ovibos.

E post isto io alterava mi opinion de ille – le prime alteration, ma absolutamente non le ultime – e le credeva esser le veritate personificate. Como isto eveniva io non sape, ma il eveniva que io deberea contar un historia que habeva essite contate pro me per un homine qui habeva restate in le pais troppo longe tempore pro saper melio. Illo tractava le grande urso que ha su domicilio inter le scarpas ardue de St. Elias, e que nunquam descende a terreno plus platte. Pro facer iste animal apte pro su habitation montan Deo lo habeva create assi que le gambas de uno del lateres esseva un pede plus longe que al altere latere. Isto es multo confortabile, lo que servicialmente es admittite. Ben, io chassava iste animal in mi proprie nomine, contava in prime persona presente, con color local exigite, adornava le conto con decorationes necessari e lo dava un tracto conveniente de probabilitate, e expectava vider le homine stupefacite per lo que io habeva contate. Ma isto non esseva su costume. Si ille habeva dubitate, esque io le habeva pardonate. Si ille habeva facite objectiones, denegante le riscos de un tal chassa, durante accentuation del incapabilitate del animal de tornar e prender un altere via – si ille lo habeva facite, io dice, allora io poterea haber stringite le mano de ille como le ver sportista, que ille allora habeva essite. Ma isto non esseva su maniera. Ille expirava contemptuosemente per le naso, me regardava e

expirava de novo, postea ille sin conviction laudava mi tabaco, jectava uno del pedes in mi genu e me peteva investigar le calceatura. Illo esseva un “mucluc” del sorta que le inuitas usa, consuete con tendines e sin perlas e passamenteria. Ma il esseva le pelle ipse que esseva notabile. Essente un medie uncia ample illo me similava a pelle de morsa, ma con isto le similaritate finiva, nam ancora nulle morsa ha portate un tal crescita miraculose de pilos. Al lateres e al cavillas le pilos quasi esseva deteriorate via per fricamento contra subbosco e nive, ma circum le parte superior e le plus protegite parte posterior illo esseva fortemente merdose, nigre e multo spisse. Io lo separava con difficultate e essayava discoperir le scalp delicate que es commun pro animales de ambientes del nord ma io non lo trovava. Iste mancantia esseva compensate per le longor. De facto le tuffos que haveva supervivite abrasion e deterioration mesurava septe o octo ample uncias.

Io reguardava le homine, e ille retirava su pede e demandava:

– Esque vostre urso de St. Elias haveva un tal pelle?

Io succuteva le capite.

– Ni alcun altere animal al terra o mar, io respondeva sincermente. Le spissor e le longor del pilos me sorprendeva.

– Isto, ille diceva sin le minime indication de emphase, isto veni de un mammut.

– Nonsense! io exclamava, nam mi mancantia de fide non poteva negliger protestar. Le mammut, mi bon senior, desde longe tempore ha disparite ab le terra. Per restos fossile, que nos ha disinterrate, e tamben per un corpore congelate lo que le sol siberic trovava apte disgelar ex un glaciero, nos conclude que illos ha existite, ma nos tamben sape que nulle exemplar vivente existe.

Hic ille interrompeva con un impatiente:

– Vostre exploratores. Bah! Un genere debile. Que nos escappa audir alque plus re illes. Ma dice me, homine, que sape vos de facto re le mammut e su habitos?

Sin dubita isto ducerea a un historia. A causa de isto io decideva obtener alque que lo tirava avante per cercar cata dato concernente le subjecto presente del qual io disponeva. Inicialmente io sublineava que le animal esseva prehistoric e avantiava omne factos que io cognosceva como supporto pro isto. Io parlava del siberic bancos de sablo que abundava de vetule ossos de mammutes; io parlava del grande quantitates de ebore que Alaska Commercial Company haveva comprate ab le inuitas e admitteva que io ipse haveva disinterrate defensas de sex usque a octo pedes ex le sablo de auro in le rivos al longe de Klondyke.

–Toto es petrificationes, io finiva, trovate inter sedimentos, que ha essite deponite durante millennios.

– Io rememora, que io un vice como parve puero, Thomas Stevens expirava contemptuosemente per le naso (ille haveva un maniera facer lo que faceva uno esser foris de se), videva un melon de aqua petrificate. E a causa de isto tal cosas como melones de aqua non ancora existe ben que homines a vices face le error imaginar se que illes vermente los cultiva e mangia.

– Ma le question de nutrimentos? io opponeva, abandonante sin attention su remarca acute, lo que esseva e naive e sin importantia. Le terra debe producer un vegetation ric pro poter sustener tal creationes miraculose. In nulle loco hic al nord le terra es tanto fertile. Dunque le mammut non pote exister.

Io vos excusa vostre ignorantia concernente multe circumstantias hic in le pais del nord, nam vos es un juvene homine, qui non ha viagate multo. Ma io es al mesme tempore inclinate esser de accordo con vos concernente un cosa. Le

mammut non ancora existe. Como pote io saper lo? lo occideva le ultime con mi proprie mano dextere.

Ergo parlava Nimrod, le chassator extraordinari. lo jectava un ligno ardente al canes e los commandava finir con lor ululationes horrific e attendeva. Sin dubita iste mentitor, que Deo le pardona, intendeva aperir su bucca e repagar me pro mi Urso de St. Elias.

– Il eveniva assi, ille al fin cominciava, quando silentio apte habeva comenciate. lo sedeva un die in mi campo.....

– Ubi? io interrompeva

Ille faceva con su mano un movimento satis hesitante al direction nord-est, ubi un area incognite se extende, un area immense, a ibi poc homines habeva vadite e de ubi ancora poc homines habeva retornate. lo sedeva un die in le campo insimul con Klooch. Klooch esseva le plus belle parve kamook que unquam habeva ululate inter le cordas a tirar o habeva molliate le muso in un marmita de campo. lo lo creava per un hybridation inter un malemut ab Pastelik in Russia e un cana del racia Hudson Bay. lo vos dice, homine, que illa esseva un combination del prime classe. E exactemente ille die, al qual io pensa, illo habeva parturite canettos descendite de un pur lupo forestal salvage – un gris de longe gambas con grande pulmones e assidue sin comparation. Que dicer? Esque vos ha audite alque simile? lo habeva create un nove racia de can, e io poteva haber grande sperantias pro le futuro.

Illa habeva, como jam dicite, toto gentilmente e ben su canettos consiliate post un parturition fortunate. E io justo jaceva geniculante, inclinante me super le parvos, quando io detra me audiva enorme colpos de trompette e un ruito terribile. Il arrivava un tempesta violente, similante a ille tempestas que sole venir ante pluvia, e io me habeva levate a medietate, quando io esseva jectate facie in avante. In le mesme momento io audiva Klooch gemer, quasi in le mesme

maniera como ille, in le cavitare stomachal del qual on habeva placiare un pugno. Vos pote facer un sponsion con vostre sacco de auro que io jaceva immobile, ma io tornava le capite e videva un corpore gigantesc vacillar de un latere al altere super me. Postea io de novo recipeva le celo blau in vista e me levava. Un montania bastante de carne, fornite con capillos, justo esseva in acto de disparer inter le boschettos dense al bordo del clariera. Io interceptava un breve vision de un podice con un cauda rectemente prominente, de amplitude equalmente grande como mi corpore. In le proxime secunda io solmente videva un foramine immense in le boschettos, ben que io ancora poteva audir sonos, similante a un cyclon rapidamente declinante, durante que bosco juvene esseva lacerate e fracassate e arbores esseva frangite durante crepitationes enorme.

Io me precipitava al fusil. Illo habeva jacite sur le terra con le bucca sur un trunco, ma nunc le fuste esseva rumpite e le tubo se habeva displaciare e le mecanismo habeva rumpite in mille pecias. Postea io cercava le brutos – e que crede vos?

Io succuteva mi capite.

– Que mi spirito comburerea in mille infernos, si il existeva le plus parve tracia de illos. Klooch e le septe parvos, le parve canettos cec – habeva disparite. Ubi Klooch justo habeva jacite nunc esseva un profunditate collose e sanguinose in le molle solo, con le diametro de un ample cubito e con alcun capillos dispergite sur le bordos.

Io mesurava tres pedes sur le nive e faceva un circulo con illo como diametro e regardava Nimrod.

– Le animal esseva trenta pedes longe e vinti alte, respondeva ille, e le defensas esseva dece-octo pedes. Io non credeva me ipse ille vice, malgrado que illo justo habeva occurrite. Ma si mi mentes me habeva dupate, tamen le fusil

rumpite e le foramine in le nive esseva ibi. In plus il habeva – o plus tosto il non habeva – Klooch e le canettos. Homine, io irasce quando io pensa a illos. Klooch! Un Eva nove! Le prime matre de un racia nove. E in plus un vetule mammut tumefacite, que como un nove diluvio totalmente la dele del superficie del mundo! Esque vos dubita que le terra sanguinose critava de vengiantia! O esque il vos surprinde que io sasiva le hacha e curreva post le animal?

– Le hacha? lo exclamava, foris de me ante iste imagine. Le hacha e un grande mammut, trenta pedes longe e vinti pedes alte....

Nimrod adhereva a mi allegressa con un riso contente. Si, esque il non es assi que on pote torquer se de rider? Ille exclamava. Esque un follo poterea haber soniate alque plus folle? Multe vices postea io lo ha deridite ma ille vice illo non pareva esser risibile. Un toto nove, non classificate e indefense racia radite ante que illo unquam habeva aperite le oculos! Ben, illo es facite! Le vita es plen de disillusiones, e isto con ration. Mangiar gusta le plus ben post fame, e le lecto es le plus molle post un chassa penose.

Como dicite, io persequeva le animal con le hacha e io esseva super le talones de illo verso le basso del valle, ma quando illo retornava al termino superior io stava e suffocava de aere al termino le basse. A proposito mangiar io con placer pote attender assi que io pote explicar un par cosas. Ibi supra in le medio del montanias le natura es extremamente peculiar. Il ha un myriade de valles parve tanto simile le unes le alteres como le pisos in un siliqua de pisos, e omnes ben enveloppate inter muros de roccas vertical, que se leva a omne lateres. E al buccas inferior il sempre ha parve aperturas, ubi le glaciers se debe haber pressate foras. Iste buccas forma le sol entratas al valles, illos sempre es parve – le un plus parve que le altere. Concernente le mangiar .... lo comprende, que vos ha viagiate

plure vices, dunque io suppose que vos tamben ha camminate in le fango circum le insulas submergite per pluvia al longe del costa de Alaska verso Sitka. E vos probabilemente sape como toto possibile cresce ibi – altemente, succosemente e arbustivamente. Ben, assi esseva le condition tamben con iste valles. Terra fertile e abundante con filices, herbas e tales in fascas, que cresce super le capite de uno. Pluvia tres dies de quatro durante le menses estive, e mangiar pro milles de mammites, pro non mentionar chassa minor pro homines.

Ma pro retornar al narration. Al termino inferior del valle io perdeva le halito e cedeva le chassa. Io comenciava reflecter, nam durante que io stava ibi e reprendeva le halito, io esseva de plus in plus furiose, e io sapeva que io nunquam sentirea serenitate in mi mente usque io haveva dinat pedes de mammut frite. E io tamben sapeva, que io me approachava “skookummamookpukapuk” – excusa que io usa lingua chinook – que io me approachava un lucta enorme. Nunc le bucca de mi valle esseva multo stricte e le parietes totalmente vertical. Plus alte al uno del lateres jaceva un tal grande bloco de rocca vacillante o un rocca balanciante como alcunes lo appella, pesante al minus un par cento milles tonnas. Isto esseva justo lo que io besoniava. Io me cercava retro al campo, non perdente le vista del toro, assi que illo non poterea escappar preter me, e colligeva mi munitio. Illo haveva nulle valor pro me pois que le fusil esseva rumpite. A causa de isto io aperiva le cartuchas, placiava le pulvere explosive sub le rocca e lo incendiava con foco. Il non esseva un grande cargamento ma le vetule colosso se placiava pigremente in position inclinante, e cadeva postea a basso in un tal position, que le rivo a pena haveva spatium pro effluer. Nunc io lo haveva attrappate.

– Ma como vole vos dicer que vos lo haveva attrappate? io le demandava dubitante. Qui ha unquam audite parlar de un

homine qui ha occidite un mammut con un hacha. E del toto con qualcunque arma?

– Homine, esque io non ha dicite que io esseva folle? respondeva Nimrod un poco irritate. Totalmente folle a causa de Klooch e le fusil. Del resto, esque io non esseva chassator? E esque isto non esseva un chassa nove e estremamente particular? Un hacha? Bah! Io non lo haveva besoniate. Ascolta, e vos audira re un chassa que debe haber similate illo del homine del grottas in le juventute del mundo quando ille occideva su captura con un hacha de petra. Un tal me haberea convenite excellentemente. Esque il non es un facto, que le homine al longe pote preterir e le can e le cavallo? Que ille pote exhaurir los per persistentia usate sagemente?

Io inclinava le capite. – Ben?

Alora io haveva un idea lumineuse, e io le peteva continuar.

– Mi valle forsan haveva le circumferentia de cinque millias anglese. Le exito esseva claudite. Il non haveva alcun exito. Illo esseva un bestia timide, iste toro mammut, e io lo haveva totalmente in mi violentia. Io continuava esser super le talones de illo, ululante como un diablo, bombardante lo con petras ronde, chassante lo circum le valle tres vices, ante que io faceva un pausa pro cena. Esque vos non comprende? Un cursa a pede! Un homine e un mammut! Un arena con sol, luna e stellas como spectatores!

Il me exigeva duo menses de facer lo, ma io lo faceva. E il non esseva un sonio de un follo. Circum e circum io lo chassava, tenente me al latere interior, mangiante nutrimentos colligite e bacas de rubus spectabilis durante le chassa e a vices dormiente multo furtivamente un poco. Naturalmente ille deveniva furiose a vices e retornava.

Alora io lo duceva a un loco con terreno molle, ubi le rivo se extendeva, e lo provocava. Io malediceva e lo e su ancestres. Ma illo esseva troppo sage pro necar se in un cavo

de aqua fangose. Un vice illo me pressava verso le muro de roccas, e io repeva a in un ravina profunde e attendeva. Cata vice quando illo me cercava tastante con su trompa io lo attaccava con mi hacha, usque illo se retirava, tanto critante que mi membranas tympanic quasi erumpeva – tanto furiose esseva illo. Illo sapeva que illo me haveva ma tamen non me haveva, e isto quasi lo faceva folle. Ma illo non esseva un cretino. Illo sapeva que illo esseva secur tanto longe tempore como io restava in le ravina, e illo se decideva retener me ibi. E in isto illo haveva ration complete, ma illo non haveva considerate le question de approvisionnement. Il haveva ni mangiar ni aqua in iste loco proque illo non poteva mantener le assedio. Illo haveva state plure horas ante le apertura de mi ravina, guardante me e battente le mosquitos con su grande coperi-aures. Allora illo esseva affligite per sete e basculava a tote directiones e ululava assi que le terra vibrava durante que illo me dava omne nomines injuriose que illo poteva inventar. Naturalmente illo faceva assi proque illo desirava horrificar me, e quando illo credeva que io esseva sufficientemente mansuete, illo se retirava lentamente e essayava ir furtivamente al rivo. A vices io lo permetteva arrivar quasi usque a ibi – il solmente mancava alcun centenas de ulnas – allora io curreva avante, e illo hastava retro strepitante como ille vetule avalanche de terra que illo in le fundo esseva. Quando io haveva facite isto un par vices, e illo lo haveva comprendite, illo alterava tactica. Illo apprendeva le concepto tempore, vos comprende. Sin le minime prevention illo hastava como un follo a basso al aqua, calculante haber tempore pro ir a ibi e retornar ante que io haveva currite via. Al fin illo cancellava le assedio, post que illo haveva lanceate maledictiones le plus horrific super me, e vadeva lentamente e cautemente a basso al fossa de aqua.

Isto esseva le sol vice que illo me teneva recludite, e isto durava tres dies, ma post isto il non eveniva alcun interruption del cursa. Circulante, circulante, il vadeva. Il esseva si io habeva conducite un carosello, nam il nunquam esseva conforme a su desiro. Mi vestimentos rumpeva a morsellos, ma io nunquam stoppava pro reparar los, e finalmente io curreva nude como un salvage, solmente con le hacha in un mano e un petra in le altere. De facto io solmente stoppava pro haber un momento de somno in un fissura o sur un terrassa de rocca. Concernente le toro illo deveniva de plus in plus magre – e debe haber perdite bastante plure tonnas de peso. E illo esseva nervose como un celibataria scholar sur le carta residual. Quando io habeva arrivate al vicinitate de illo e ululava, o quando io lo colpava con un petra ab distantia longe, illo poteva saltar como un timide cavallo neonate e tremar in tote le corpore. Postea illo curreva de novo con cauda e trompa recte, le capite oblique e le oculos ardente de malitia, e intertanto illo me blasphemava horribilmente. Illo esseva un animal le plus vitiose, que on pote imaginar se, un assassino e blasphemator.

Ma al fin illo finiva con tote isto e comenciava ulular e lamentar como un parve infante. Su corage esseva rumpite e illo deveniva un monte tremante de agonia. Illo habeva attaccos de palpitationes cardiac e camminava con pena como un inebriate e cadeva a terra e fricava le pelle. E in plus illo critava, ma continuava curren tote le tempore. Homine, mesmo le deos lo haberea deplorate, e isto vos e qualunque altere homine haberea facite. Illo esseva lamentabile in le plus alte grado ma io me indurava e augmentava le rapiditate. Al fin io lo faceva totalmente exhauste, e illo se jaceva, suffocava con corde exhauste, affamate e assetate. Quando io remarcava que illo non poteva mover se del toto io amputava su talones e usava le plus grande parte del die pro laborar me a in illo con

le hacha, durante que illo expirava contemptuosemente per le naso e singultava usque io habeva attingite sufficientemente intra illo pro poter finir su vita. Trenta pedes longe esseva illo e vinti alte, e on poteva pender un hamaca inter le defensas e dormir confortabilemente. Si on non considera que io quasi habeva currite tote le succo ex illo, illo gustava ben, e solmente su quatro pedes, rostite integre, haberea sufficite pro un homine durante un anno integre. Io ipse hibernava ibi.

– E ubi es ille valle situate? io demandava. Ille indicava con le digito al nord-est e diceva:

– Vostre tabaco es multo bon. Io apporta un grande parte de illo in mi bursa a tabaco, ma io lo rememorara usque a io morira. Como un proba de mi apreciamento io vole donar a vos iste "mucluces" in excambio del mocassines sur vostre proprie pedes. Illos servi como base del commemoration de Klooch e le septe parve canettos cec. Illos in plus es memorias de un evento sin par in le historia, a saper le extinction, in le mesme tempore, del plus vetule e le plus juvene specie de animal del mundo. E lor plus grande valor consiste in le facto que illos nunquam pote esser abradite.

Quando le excambio esseva executate, ille vacuava su pipa, sasiva plus mi mano, diceva bon nocte e ambulava via super le nive.

Concernente iste historia, pro le qual io jam ha renunciata tote responsabilitate, io vole consiliar omnes qui dubita, de visitar le Instituto Smithson. Si illes apporta recommendationes exigite e non arriva durante vacantias, illes sin dubita habera audientia presso professor Dolvidson. Le "mucluces" se trova in su possession, e ille confirmara, non le maniera del qual illos es obtenite, ma le material del qual illos es facite. Quando ille dice que illos es facite per pelle de mammut le mundo scientific accepta iste su iudicio. Que in plus pote on exiger?